Влада - Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 169 (919) ♦ Середа, 7 вересня 1994 року ♦ Ціна договірна

ПОВІЙ, ВІТРЕ, НА ВКРАЇНУ...

Абзац з листа

Найболючіша тема сьогодення — енергоносії

Але чому мовчать наші винахідники? Треба шукати нові форми енергоносіїв, наприклад, вторинної енергетики — за аналогією з вторинною сировиною. Чи не можна ще раз використовувати відпрацьоване ядерне паливо? Чому не використовується сонячна енергія? А про вітряки й зовсім забули... Треба тільки захотіти — і вихід з кризи можна знайти!

М. ЗОСИМОВ.

Вольнянськ
Запорізької області.

Перші кіловати дають агрегати, які перетворюють силу вітру в електроенергію, змонтовані поблизу села Дмитрівки Очаківського району

Лише 9 місяців минуло, як сюди на 70 гектарів непридатних земель на березі Дніпровсько-Бузького лиману прийшли робітники Миколаївського спеціалізованого управління № 139, щоб змонтувати першу вітрову енергетичну установку. А вже тепер їх три. Буде ще стільки.

А розпочалося все з того, що спеціалісти Південного державного центру з розроблення нетрадиційних джерел енергії «Бояр» дослідили: вздовж лиману майже постійно дмуть сильні вітрові потоки, тож агрегат простоювати не буде.

— Потужність однієї такої установки 250 кіловат за швидкості вітру 25 метрів за секунду. А загалом виробництво електроенергії розпочинається за вітру швидкістю 6 метрів за секунду, — розповідає начальник дільниці «Крименергоналадка» Віктор Ткаченко. — Ми тут разом з товаришами та колегами-розробниками вітрових агрегатів з Дніпропетровська щойно провели кінцеве доведення перших двох. Їх уже прийняла в експлуатацію Державна комісія. Тепер, на перших порах, контролюємо роботу та входження добутої з вітру електроенергії до загальної системи. В цілому скажу, що установка «розумна»: повністю працюватиме в автоматичному режимі. Ось метеовежа, а в кожному агрегаті є контролер, який і забезпечує, узгоджує роботу, залежно від сили вітру регулюючи кут атаки лопастей. Коли, наприклад, вітер 25 метрів за секунду, то лопасті просто переводяться у флюгерний стан, виробіток електроенергії припиняється.

Отже, перша на Миколаївщині переробка енергії вітру у вкрай потрібну нам електричну — стартувала.

На знімках: отакі вони, енергетичні установки, які перетворюють силу вітру в електроенергію; начальник дільниці нетрадиційних джерел енергії «Крименергоналадка» Віктор Ткаченко.

Фото Олександра КРЕМКА. (Укрінформ).

(Матеріали про збереження електроенергії читайте на 3-й стор.)

Офіційний візит Голови КНР Цзянь Цземіня в Україну

Учора до Києва китайським спецлітаком прибув Голова КНР пан Цзян Цземінь з дружиною.

Офіційна церемонія зустрічі високих гостей відбулася біля Маріїнського палацу.

Відбулася розмова Президента України Леоніда Кучми і Голови КНР Цзян Цземіня у вузькому колі. Пройшли також україно-китайські переговори під головуванням Леоніда Кучми і Цзян Цземіня. Учора ж підписано ряд україно-китайських документів.

Увечері завідуючий відділом преси МЗС КНР провів брифінг у залі Української Ради миру для представників засобів масової інформації.

Візит Цзянь Цземіня триває. Сьогодні Голова КНР зустрінеться з Прем'єр-міністром України Віталієм Масолом, Головою Верховної Ради Олександром Морозом, здійснить прогулянку по Дніпру.

ДОТРИМАЛИ СЛОВА

Хлібороби Хмельницької області виконали договірні зобов'язання по продажу зерна державі — відвантажили його на елеватори понад 597 тисяч тонн. Подільська пшениця, як ніколи, якісна: 36 відсотків засипаної областю у державні засіки — цінна.

І ще одна приємна деталь: хлібоприймальні пункти прийняли три тисячі тонн хліба від населення. Селяни продають державі лишки зерна, одержаного як натуроплату. Такого досі ще не бувало.

Продаж хліба державі триває.

Продиктовано в номер

Рух — за реформи

Як повідомляє Рух-прес, Центральний провід Руху обговорив ситуацію в демократичному таборі і шляхи об'єднання зусиль для розв'язання соціальних проблем у країні. На дискусію вплинула заява про намір утворення нової загальноукраїнської організації на платформі депутатської групи «Реформи».

Програмові засади Народного руху України, якому, до речі, 8 вересня, в день відкриття його Установчих Зборів, виповнюється п'ять років, свідчать: Рух — за реформи.

Л. Кравчук балотується

Група виборців з Теребовлянського виборчого округу № 364 висунула, а окружна комісія зареєструвала кандидатом у депутати Верховної Ради України Леоніда Кравчука. Проводячи передвиборні зустрічі на тернопільській землі, перший Президент України висловив намір об'єднати всі демократичні й патріотичні сили, які дружно будували б єдину соборну Україну. На депутатський мандат по цьому ж округу претендує і представник Української консервативної республіканської партії Микола Красносільський.

Владі не раді?

Учора ввечері на площі Леніна в Сімферополі відбувся масовий загальнокримський мітинг, організований лідерами багатьох політпартій та рухів, депутатами ВР Криму. У повідомленні оргкомітету сказано: «Всі, хто з болем у серці стежить за політичною ситуацією в республіці, всі, хто розчарувався у діях кримського уряду, запрошуються на мітинг».

Напередодні події відбулася прес-конференція спікера Кримського парламенту Сергія Цекова, який намагався не давати однозначних оцінок конфронтації між законодавчою та виконавчою владами. С.Цеков сказав, що стосунки в нього з президентом нормальні, але «говорити про значні позитивні результати поїздок президента за кордон не випадає».

Щодо опублікованих у засобах масової інформації повідомлень про указ Ю.Мешкова про тимчасове припинення діяльності ВР Криму, який нібито готували, спростованих прес-службою президента, С.Цеков сказав: «Інформація про підготовку такого указу надходила до ВР з різних джерел протягом останніх двох тижнів. Ми готувалися до цього. Але якби указ і був прийнятий — жодних шансів для його реалізації немає».

Різко негативно оцінив Сергій Цеков недавній інцидент Юрія Мешкова з депутатом ВР Криму Сергієм Кондратєвським, коли президент у присутності спікера вдарив депутата рукою по обличчю.

На порозі голоду

Грузинський керівник Е. Шеварднадзе звернувся до дванадцяти держав Європейського співтовариства з проханням надати Грузії екстрену гуманітарну допомогу продуктами в зв'язку з критичною ситуацією з продовольством, що склалася в республіці.

Раніше глава грузинської держави заявляв, що республіка стоїть на порозі масового голоду й без допомоги ззовні його не вдасться уникнути.

Допомога Молдові

За розпорядженням Кабінету міністрів України виділено матеріальні ресурси на допомогу районам Республіки Молдова, що постраждали від повені. Зокрема, це 25 тисяч тонн цементу, 70 тисяч листів шиферу, а також ділова деревина й пиломатеріали, скло, цегла, інші будівельні матеріали. Крім того, потерпілі отримають спецодяг, ковдри, борошно й крупи. Уряд України вжив заходів для термінового перевезення цих матеріальних ресурсів до Республіки Молдова.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення А.Гончарука заступником міністра зовнішніх економічних зв'язків України

Призначити Гончарука Андрія Івановича заступником міністра зовнішніх економічних зв'язків України.

Президент України
Л.КУЧМА.

м.Київ,
6 вересня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про нагородження Почесною відзнакою Президента України

За особисті заслуги в розвитку правової науки, плідну педагогічну діяльність постановляю:

Нагородити Почесною відзнакою Президента України доктора юридичних наук, професора Української академії внутрішніх справ, генерал-майора внутрішньої служби Михайленка Петра Петровича.

Президент України
Л. КУЧМА

м. Київ
3 вересня 1994 року

ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ ВИБОРІВ НАРОДНОГО ДЕПУТАТА УКРАЇНИ У КОНОТОПСЬКОМУ ВИБОРЧОМУ ОКРУЗІ № 346, СУМСЬКА ОБЛАСТЬ, ЗАМІСТЬ ВИБУЛОГО

Відповідно до статті 49 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія постановляє:

1. Призначити на неділю 4 грудня 1994 року вибори народного депутата України у Конотопському виборчому окрузі № 346, Сумська область, замість вибулого народного депутата України Юрковського Віталія Станіславовича, який помер 21 серпня 1994 року.

2. Опублікувати в газеті «Голос України» та оголосити в інших засобах масової інформації повідомлення про призначення виборів народного депутата замість вибулого.

Голова Центральної виборчої комісії
І.ЄМЕЦЬ.
Секретар Центральної виборчої комісії
І.ЦЕЛУЙКО.

Меморіальні речі з московської квартири О.Довженка повертаються на рідну землю

Посольством України в РФ спільно з Національною комісією при Кабінеті Міністрів України з питань повернення в нашу державу культурних цінностей ведеться постійна робота для того, щоб повернути на рідну землю спадщину О.Довженка: йдеться про меморіальні речі з його московської квартири, фото- й рукописні матеріали, книги тощо.

Завдяки зусиллям посольства вже вдалося повернути друкарську машинку, на якій створював свої шедеври український геній, його малюнки, вироби українського народного мистецтва, що прикрашали домівку автора «Зачарованої Десни».

Днями ж І.Петровою — правонаступницею дружини О.Довженка — передано посольству України автопортрет великого українського письменника й режисера, книги з його бібліотеки, фотографії, ряд інших цінних речей.

З безцінним Довженковим меморіалом, як повідомив прес-центр МЗС України, невдовзі зможуть ознайомитися учасники ювілейних заходів, що планує організувати посольство з нагоди 100-річчя від дня народження О.Довженка. А згодом меморіальні речі будуть повернуті в Україну.

На порядок денний сесії

Де голова у мафії?

Поряд з економічними указами та серйозними перестановками в уряді в діяльності Президента Леоніда Кучми чи не найпомітнішими були спроби зрушити з місця задекларовану й навіть задокументовану ним і ВР боротьбу зі злочинністю. В першу чергу не з дрібними рекетирами, які «шмонають» обшарпані й напівзлиденні кіоски, і не з мздоїмцями-даїшниками, котрі сплять (чи то пак вистоюють обабіч доріг) і бачать, кого зупинити й вицигнити «рваний», долар чи карбованець.

Судячи з указу про посилення боротьби з організованою злочинністю, який передбачає створення спеціальних міжвідомчих оперативно-слідчих груп (Генпрокуратура, МВС та СБУ), президентські стріли спрямовані проти тих, хто грабує мільйонами, трильйонами, хто давно вже, будучи тіньовими ділками, перебуває не тільки «на світлі», а і в зручному керівному кріслі. Идеться про так зване зрощування керівної номенклатури з «п'ятою владою», про принцип, підтриманий кілька місяців тому в «Голосі України» одним з керівників АГ «Україна» (підрозділ відомої фірми «Сіабеко»), тодi генералом СБУ, а нині заступником міністра промисловості країни Олександром Нездолею. Тоді заст. міністра напівжартома погодився з тезою «Мафію в Україні перемогти не можна — її можна тільки очолити». Додам: і бажано мати при цьому державно-владні важелі, котрі стосуються залишків розподільчого механізму щодо загальнонародного пирога власності. Як казав колись Михайло Жванецький, що охороняєш, те й маєш.

Я не можу судити про те, з чого виходив, видаючи указ, Л. Кучма, але здається, що він таки підтримав принцип відомого антимафіозі, голови Комісії ВР України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Григорія Омельченка, який стверджує: «Риба гниє з голови». Отже, сьогодні ми маємо зіткнення, ба — навіть війну принципів, особливо якщо врахувати гостроту проблеми, замішані в ній суми, яких можуть позбутися, і в'язничні терміни, котрі можуть отримати всі «хрещені батьки», чи то тіньові, чи то зі світла.

І в цій «війні» Л. Кучмі обов'язково знадобиться підтримка депутатського корпусу Верховної Ради. І не в тому плані, що деякі поборники прав людини знову можуть зчинити гвалт і назвати спеціальні оперативно-слідчі групи незаконнорожденими новітніми «трійками». Проблема може виявитися (і обов'язково виявиться) набагато глибшою, а саме — розслідування зловживань і злочинів усіх видів може наразитися на «мур» — на депутатську недоторканність депутатів усіх рівнів, парламенту також. Пам'ятаєте, Г. Омельченко публічно в «ГУ» стверджував: майже 500 депутатів усіх рівнів уникли суду, бо відповідні Ради не дали згоди на притягнення колег до кримінальної відповідальності. Тоді Г. Омельченко та й багато інших нардепів заявили, що на певний час можна було б скасувати положення про депутатський імунітет тих, хто у високих кріслах і одночасно «під ковпаком» слідчих органів. Л. Кучма, з'ясовується, такої ж думки. І це справді було б доречно, якщо ВР, теж декларуючи боротьбу зі злочинністю, не хоче мати вигляд органу, який боїться викриття окремих своїх членів. Тож на другій сесії депутатам, можливо, доведеться «здати» декого зі своїх одіозних колег, для кого боротьба з мафією перетворилася в боротьбу із самим собою. Оце, м'яко кажучи, проблемка-проблемище...

Володимир СКАЧКО.
Малюнок Б. ПИЛИПЕНКА і М. ВОЛОВА.

Нотатки з приводу

Філософія вирощування хліба

Ми вже якось звикли вважати себе хліборобською нацією. Цією думкою ми так пройнялися, що створили міф про винятково селянську культуру українського народу. Навіть чужинці і ті схильні думати про Україну як про провідну сільськогосподарську державу. От і нещодавно під час презентації Національного аграрного університету (наша газета повідомляла про цю подію 2 вересня нинішнього року) професор із американського університету штату Айова Гарольд Крафорд провів паралелі між сільським господарством України і США, наголосивши, що ці дві країни посідають провідне місце в сільськогосподарському виробництві. Щодо США, то безперечно: країна не лише цілком забезпечує себе продуктами сільськогосподарського виробництва, а й чимало їх експортує. А що ж Україна? Безумовно, порівнюючи наші дві країни, Гарольд Крафорд мав рацію в одному — Україна володіє величезним потенціалом. Українські грунти найродючіші у світі та й розмір аграрного сектора вражає — майже третина земель Європейського Союзу. До того ж якщо, скажімо, у Франції 31 мільйон гектарів земель обробляють 1,4 мільйона фермерів, то в Україні на 42 мільйони гектарів припадає 5 мільйонів сільськогосподарських працівників.

Як бачимо, там, де Франція обходиться одним працівником, в Україні працюють три. Проте, можливо, ми й продукції більше виробляємо? Для зручності зіставлення візьмімо ту саму Францію: зернових у порівняно благополучному 1990 році Україна зібрала 2,76 тонни з гектара, тоді як Франція — 6,07, цукру, відповідно, — 2,66 та 9,51 тонни з гектара, картоплі — 12,13 і 29 тонн з гектара.

Тож висновок один: потенціал в України величезний, але щоб його реалізувати, потрібно ще дуже багато вчитися, чи радше — відновлювати втрачені знання хліборобської професії. І те, що колишній сільськогосподарській академії надано статус Національного аграрного університету, багато до чого зобов'язує. Судячи з усього, викладачі університету добре це розуміють. Скажімо, налагоджено двосторонній обмін студентами з американськими університетами — тільки торік за океаном побували 80 студентів НАУ. Проте навчитися чогось можна не лише за океаном. Цього літа студенти університету, працюючи на жнивах у Переяслав-Хмельницькому районі, зуміли намолотити найбільше зерна. Як зазначив у своєму виступі під час презентації університету Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, у цих студентів, коли вони прийдуть після навчання до господарств, буде добра основа. Отже, слід ширше поєднувати навчання з науковою працею та безпосереднім виробництвом. Важливо це ще й тому, що нині держава не може забезпечити належного фінансування вузів, тож вони мають самостійно шукати шляхів для розвитку.

Але тут у молодих часто постає запитання: якщо держава не в змозі забезпечити належний рівень навчання, то чому б не залишити його й не піти в комерцію? Звичайно, тих, хто уже зробив свій вибір, переконувати марно, але чи не варто замислитися над таким: мине якийсь час, і відпаде сама потреба у таких комерсантах-мандрівниках, бо всі потрібні товари можна буде придбати в магазинах, а суспільство знову належно цінуватиме знання та освіту. Для багатьох, хто нині дбає лише про скороминущий матеріальний добробут, час буде втрачено назавжди, а от набуті у вузі знання «годуватимуть» людину протягом усього життя, хоч би де вона працювала — у колективному господарстві чи на власній фермі. Можливо, що на власній фермі цих знань потрібно ще більше, бо тут ти і агроном, і механізатор, і зоотехнік.

Новий статус вузу зобов'язує до якіснішої підготовки студента — сільського інтелігента, який крім спеціальних має отримати широкі знання з літератури, мистецтва, релігії, філософії та ін. Недарма древні казали, що найвищою філософією є філософія вирощування хліба. І хоч ми вважаємо себе хліборобською нацією, що бере свій початок ще від Трипілля, нам потрібно дуже багато праці вкласти у відновлення хліборобських традицій, щоб праця хлібороба стала філософією.

Сергій ЯСЕН.

На знімку: посвячення в студенти Національного аграрного університету.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

До уваги уряду

Дешево і ... тепло

Енергетична криза стала повсякденною реальністю. Не вистачає енергії на виробництво, на опалення житла, установ, промислових та інших будівель.

Опалення будівель є основним «поглиначем» енергії, на нього йде понад 31 відсоток всієї споживаної енергії. Втрати тепла через стіни, вікна, двері, теплотраси так і великі, що затрати на «обігрів» атмосфери призводять до розорення економіки країни. Боротися з цими втратами можна в різний спосіб, але істотного результату можна досягти лише, якщо самі будівлі «потеплішають» і менше пропускатимуть тепла в навколишнє середовище.

Для практичної реалізації цього рішення в першу чергу потрібні «теплі» стінні матеріали, адже будь-яка будівля — це спочатку стіни, а вже тоді й інші елементи.

У нас є матеріали, котрі можуть непогано захищати будинки і від холоду, і від спеки, їх тільки потрібно в одних випадках раціонально використовувати, в інших — швидко збільшити виробництво. Щоправда, сьогодні таких матеріалів випускають не так уже й багато.

Серед стінних матеріалів до них відносять і вироби з пористого бетону. Будівельники ще за старою звичкою називають його пінобетоном, а в Європі він широко відомий як газобетон. Західні країни давно зробили свій вибір: там виробів з пористого бетону виготовляють у декілька разів більше, ніж у всіх республіках колишнього СРСР. Враховуючи зарубіжний і власний досвід, можна впевнено сказати, що пористий бетон — це матеріал XXI століття. І не лише тому, що він теплий, легкий, дешевий і неенергоємний, а тому, що в Україні для його виробництва є необмежена сировинна база: пісок, зола і золошлаки теплових електростанцій, металургійні шлаки, інші супутні продукти і відходи інших виробництв. І цементу витрачається на виробництво пористобетонних виробів у два-три рази менше, ніж на традиційний бетон.

Що ж дає підстави назвати пористий бетон матеріалом майбутнього, чим він хороший?

По-перше, це пористий матеріал, зовні схожий на природну пемзу. Пори бетону становлять від 40 до 90 відсотків його об'єму й містять повітря, що, як відомо із шкільної фізики, є найкращою теплоізоляцією.

По-друге, вироби з пористого бетону в кілька разів легші від цегли, природного каменю, інших видів бетону. Сировини та енергії втрачається менше, менші витрати на перевезення сировини і виробів, на будівництво фундаментів.

Стійкість цього бетону також досить висока, дає змогу будувати одно-, триповерхові приватні будинки, п'яти-, п'ятиповерхові міські будинки за різного поєднання несучих і самонесучих стін, а також висотні каркасні споруди до 16 поверхів з начіпними панелями.

Він не горить, не гниє, морозостійкий, його легко механічно обробляти — розпилювати, рубати, стругати. Окрім того, в такий бетон легко забивати цвяхи, вкручувати шурупи, що значно полегшує роботу будівельників і новоселів під час благоустрою квартир.

Будинок із пористого бетону щорічно заощаджує до 25-30 відсотків палива, а що воно постійно дорожчає, то такі стіни — це своєрідна «ощадна книжка», і відсотки на ній зростають постійно.

Ще тепліші й ефективніші будинки, блочні стіни яких обкладено силікатною цеглою. Це легко технічно і організаційно, адже на ряді заводів є цехи з виробництва блоків і силікатної цегли, їх комплектне постачання на об'єкти будівництва не становить труднощів.

Перший п'ятиповерховий пористобетонний будинок зведено 1979 року в Білгороді-Дністровському Одеської області. Це найлегший будинок в Україні, зовнішні і внутрішні стіни і навіть плити перекриттів у ньому теж із пористого бетону. Перше чарка не стала колом, і пізніше таких п'ятиповерхових будинків у місті виріс цілий мікрорайон. Місцевий завод пористобетонних виробів став основним постачальником стінних виробів для житлового будівництва в місті. А недавно з ініціативи міської адміністрації фахівці скорегували проектну документацію, і п'ятиповерховий будинок підріс — став шестиповерховим, що урізноманітить архітектуру забудови, здешевить будівництво.

Аналогічні п'ятиповерхові, в також сільські садибні будинки зводять в містах, селищах і селах Хмельницької та Сумської областей, вироби з них постачають заводи, що працюють у Славуті та Сумах.

Для країни з 50-мільйонним населенням і дефіцитом житла, це дуже мало. Наші найближчі сусіди — Польща і Білорусь виробляють пористого бетону значно більше.

А в нас у великій шані залишається цегла. Як старі структури, так і нові підприємці витрачають великі кошти і зусилля на закупівлю ліній з виробництва цегли, західні фірми їх залюбки нам пропонують, мабуть, їм це вигідно. А ось даних про купівлю-продаж ліній з виробництва пористобетонних виробів щось не чути.

Щоб повірити в пористий бетон, переконатися в його перевагах, найкраще здійснити екскурсію в Одесу та область. Всі висотні споруди в центрі Одеси побудовано останнім десятиріччями з пористобетонних панелей. Це корпуси вчених, проектних і дослідних інститутів, центр інформації, багатопрофільна лікарня, навіть стіни нового універмагу біля знаменитого Привозу — також пористобетонні.

Дивно не те, що в Одесі та області багато будують із пористого бетону, дивує те, що у багатьох регіонах, в тому числі й у Києві, і будівельники, і проектанти мало знають про цей матеріал, а дехто і зараз не хоче його знати. Нехай свій домашній досвід не дуже переконує, але ж Санкт-Петербург і Катеринобург будують житлові будинки з пористобетонних панелей понад 25 років. Розпочинали з п'ятиповерхових, потім освоїли дев'яти, дванадцяти і шістнадцяти-поверхові. Ще за тих часів одержали величезну економію цементу, енергоресурсів, капвкладень.

А в нас є зони, де пористий бетон зовсім не виробляють. Це Прикарпаття, Закарпаття, Волинь, центральні райони. В минулі роки до північно-західної зони вироби з пористого бетону постачали підприємства Білорусі.

Ще за часів існування СРСР було розроблено програму інтенсивного нарощування виробництва малих блоків з пористого бетону. Її розробники, мабуть, непогано вивчили досвід країн Європи з боротьби з енергетичною кризою і роль, яка відведена в цій боротьбі пористому бетону.

Значне місце у цій програмі займала і Україна. Передбачалося будівництво більш як двадцяти п'яти нових підприємств, збільшення виробництва до п'яти мільйонів кубічних метрів пористого бетону до 1995 року. Першу групу з шести підприємств планувалося ввести в дію в 90-93 роках, введено лише два, у Житомирі і Куп'янці Харківської області. Ще в кількох областях споруджують аналогічні підприємства, в містах Дніпропетровську, Трипіллі Київської, Береговому Закарпатської, Люблині Волинської областей, в недалекому майбутньому вони мають розпочати роботу. А ось будівництво наступних підприємств ще більш проблематичне.

А як знадобилися б зараз для спорудження сучасних будинків пористобетонні блоки з цих недобудованих свого часу підприємств?

Анатолій ФІЛАТОВ,
завідувач сектора пористого бетону Науково-дослідного інституту будівельно-монтажних виробів.

Київ.

Зима запитає

Одяг для «холодного» будинку

За даними інституту «КиївЗНДІЕП», вся будівельна галузь держави, в тому числі виробництво будматеріалів, витрачає 17 млн. тонн умовного палива на рік, споруджувані об'єкти — 1,5, а раніше побудовані або наявні об'єкти — 74,4 млн тонн. Тому треба працювати не тільки над упровадженням у життя реальних заходів зі скорочення витрачання енергії в будівельному виробництві, а й в наявних, отих, які будують, насамперед — житлових.

Якщо порівняти з розвиненими країнами Заходу, на опалення одного кв.м загальної площі будинку в Україні витрачають енергоносіїв у 2-3 рази більше, а опір теплопередаванню огороджувальних конструкцій в наших будинках удвічі нижчий.

Це започатковано у 60-ті роки, коли ми будували дешеве житло й було вдосталь енергоносіїв.

У багатьох країнах Європи важливість енергозбереження зрозуміли раніше. Нині майже в усіх будинках, споруджених за часів НДР, здійснюють роботи з підвищення термоопору зовнішніх стін незалежно від кількості поверхів, установлюють регулятори на теплові прилади, а також лічильники витрат теплової енергії. Один із заходів — це влаштування додаткового шару утеплювача по фасаду будинку (як правило — мінераловатних плит), який потім декорують металевим, плитним або цегляним облицюванням.

Відповідно до введених Мінбудархітектурою України з 1 січня цього року нормативів, які підвищені в 2-2,5 раза, передбачено припинити проектування із застосуванням старих нормативів, а з 1 січня 1995 року має бути припинене будівництво будинків, які не відповідають новим енергозбережним технологіям. Більш жорсткі нормативи, ніж в Україні, введено в Білорусі й Литві.

Нині вже відпрацьовано основні технічні вирішення, за якими переважна більшість домобудівних комбінатів має перейти на виготовлення тришарових зовнішніх стінових панелей замість одношарових.

Найбільш придатний для цього пінополістирол, що його в достатній кількості для потреб житлово-цивільного будівництва можуть виробляти заводи України, щоправда, за умови постачання вихідної сировини. А що її немає, то уряд вирішив надати підприємствам галузі пільговий кредит для закупівлі відповідної сировини — бісерного полістиролу в Росії. Потребу в утеплювачі на обсяги будівництва 1994 року ми з змогою покрити пінополістиролом. Але ми не можемо залежати від одного утеплювача. Тому працюємо над питанням щодо виділення коштів на реконструкцію Алчевського і Костопільського заводів, з тим щоб уже 1995 року мати мінеральну плиту підвищеної жорсткості.

Дещо складніша ситуація зі столярними виробами, але є всі передумови розв'язати і її.

Успішному переходу на теплоефективні проекти заважає позиція окремих місцевих Рад і будівельних організацій, хоча на словах всі згодні, що це актуально.

Коли в 1974 році країни ОПЕК підняли ціни на нафту, Захід зазнав енергетичної кризи, розпочався спад виробництва, почало зростати безробіття. І уряди багатьох держав прийняли рішення щодо збереження енергоресурсів. Тобто саме в умовах економічної та енергетичної криз ці країни пішли на додаткові витрати заради перспектив розвитку. А наші витрати будуть не такі великі, бо нові нормативи є перехідні і не тягнуть за собою істотного переоблаштування ДБК. І тут потрібні інші заходи, такі, які прийняли уряди Росії і Казахстану на пропозицію своїх міністерств будівництва: звільнення в повному обсязі будівництва житла від ПДВ, прибутку підприємств від оподаткування, якщо його спрямовують на будівництво, й інші, які створюють передумови для виконання житлової програми та інвестиційних можливостей в країні.

За розрахунками інституту КиївЗНДІЕП, якщо ми не візьмемося за енергозбереження, то за щорічних обсягів будівництва житла в 15 млн. кв.м (а ми раніше будували до 22 млн. кв.м) потреба в енергоресурсах зросте до 2010 року на 24 відсотки. А коли запровадити першочергові заходи з енергозбереження, то за тих самих обсягів будівництва можна скоротити енерговитрати на 20 відсотків від загальних витрат на житлово-комунальні послуги, а це майже 15 млн. т умовного палива на рік.

Які ж заходи потрібно втілити у життя і що вони можуть дати нашій економіці?

I. Підвищення термоопору будівельних конструкцій, що передбачає зміни в конструкціях зовнішніх стін, покриттів, підлог, перших поверхів, вікон, а також ізоляцію трубопроводів, що дасть 52,3 відсотка загальної економії тепла.

II. Облік тепловитрат у системах опалення й гарячого водопостачання дасть можливість заощадити 24,2 відсотка тепла.

III. Модернізація систем опалення та котлоагрегатів — це ще 21,5 відсотка.

Якщо реалізація заходів щодо підвищення термоопору будівельних конструкцій, крім вікон, практично можлива за порівняно невеликих затрат, і справа тільки в тому, щоб прийняті рішення виконували, для чого потрібен закон про енергозбереження, то проблема обліку витрачання тепла на опалення й гаряче водопостачання складніша й потребує розв'язання кількох питань.

По-перше, це виготовлення автоматичних регуляторів і лічильників тепла, (в Україні вже налагоджують їх виробництво, зокрема СП «Центр-Україна» (Київ), «Діком» (Львів), НВО «Аналог» (Вінниця), «Мера» (Вінниця), «Південмаш» разом з «Львівенергоналадкою»), введення до норми їх установлення, створення системи розрахунків за використану енергію та пільгових заохочень до цього. Справа — за виконанням прийнятої Кабінетом міністрів «Програми заходів щодо забезпечення впровадження засобів обліку».

Модернізація систем опалення передовсім вимагає відмови від однотрубної системи, майже повної відмови від центральних теплових пунктів, змішаного використання в населених пунктах централізованого теплопостачання з мінікотельнями, що їх монтують на дахах багатоповерхових будинків (така котельня, приміром, функціонує в Білій Церкві), а також ширшого застосування індивідуальних котлоагрегатів.

Юрій СЕРБІН.

Продиктовано в номер

Тренування ВПС і ППО

Учора відповідно до плану підготовки Збройних Сил України під керівництвом заступника міністра оборони генерал-полковника Івана Біжана розпочалося спільне командно-штабне тренування Військово-Повітряних Сил і Сил Протиповітряної Оборони України. Тренування триватиме до 9 вересня. У його ході будуть відпрацьовані питання взаємодії командувань ВПС та сил ППО. До навчання залучені управління об'єднань ВПС та сил ППО. Тренування відбуватиметься у місцях постійної дислокації.

З Новим, 5755 роком!

Головний рабин України Яків Блайх просурмив у баранячий ріг, проголосивши у такий спосіб початок Нового 5755 року. 5 вересня о 16 годині за єврейським календарем розпочався Рош Ашана — Голова року. За переказами, в перший день нового року Господь виносить кожному вирок на наступний рік життя. Десять діб, до Судного дня, іудеї моляться, просять один у одного пробачення за образи, щоб випросити собі кращої долі.

— Добрих свят і доброго року ми бажаємо в цей день одне одному, — розповів рабин Яків. — За традицією ми молимося за мертвих, ходимо на цвинтарі. До свят отримали подарунки 6 тисяч одиноких малозабезпечених євреїв, про яких подбала служба милосердя Київської синагоги та американського розподільчого комітету «Джоінт». Учні єврейської національної школи матимуть невеликі канікули.

Береженого Бог береже. А також — «Охорона праці»

Днями відбулася презентація нового науково-виробничого журналу «Охорона праці». Це перше в СНД постсоюзне видання, присвячене безпеці виробництва. Журнал засновано Державним комітетом з нагляду за охороною праці у рамках виконання відповідної Національної програми.

З огляду на ступінь технологічного ризику в Україні (у декілька разів вищий за середній для промислово розвинених держав), тематика надто актуальна. За даними Держкомітету, на українських підприємствах щорічно отримують травми та профзахворювання більш як 120 тисяч чоловік. З них 2,5 тисячі гине, більш як 5 тисяч страждають на профзахворювання. За таких темпів Україна до 2000 року ризикує перетворитися на державу інвалідів. Як створити на підприємстві умови, безпечні для працівників, забезпечити належний санітарно-гігієнічний режим, про найновіші технології і найсучасніші науково-медичні дослідження та нормативні документи у цій галузі дізнається читач зі сторінок журналу.

За словами його головного редактора Михайла Яковенка, вже сьогодні «Охорону праці» передплатили багато підприємств різних форм власності. Тираж, поки що невеликий — 25 тисяч, з часом зростатиме. Видання (до речі, двомовне) перебуває на самофінансуванні й почувається впевнено. Адже проблема виробничого травматизму цікавить не лише керівників підприємств. Не згодні? Пригадайте: кожен з нас — потенційний додаток сумної статистики.

Прокурор дає урок

Прокурор міста Севастополя надіслав протест Севастопольської міської Ради народних депутатів на її рішення від 23.08.1994 р. щодо визнання за містом російського правового статусу. Визнавши за Севастополем російський правовий статус, сесія міськради тим самим визнала територіальну належність міста Російській Федерації, що порушує територіальну цілісність України. Нагадаємо, що відповідно до Конституції України розв'язання питань адміністративно-територіального устрою країни належить до виняткової компетенції Верховної Ради України.

Торік її наче й не чекали. А нині?

Стояла неймовірна спека, коли відбувалося у Дніпропетровську перше засідання нового складу облвиконкому. А на порядок денний поставили питання підготовки житлово-комунальних об'єктів і служб до наступної зими. Гадаєте, за традицією? Скоріше навпаки: минулорічна зима показала, що тут її наче й зовсім не чекали. Мало не третина житла, дитячих садків, шкіл, лікарень лишилася без опалення. Ще більших прикростей завдали перебої у роботі громадського транспорту та незадовільний стан доріг і вулиць.

Ось з цим хронічним злом і задумав, схоже, нарешті покінчити нинішній виконавчий комітет Дніпропетровської обласної Ради, заявивши, що підготовка до зими тепломереж та інших об'єктів, пов'язаних з комунальними послугами (поданням газу, води і т.ін), — пріоритетний нині напрямок у діяльності місцевої влади. Опісля відбулися виїзні засідання облвиконкому у Дніпродзержинську, Кривому Розі, Павлограді та в обласному центрі, на яких вишукували можливості, ставили завдання, намічали конкретних виконавців, щоб люди в містах наступної зими зимували, скажемо так, по-людськи. Наголос зроблено не на багатообіцяльні рішення та заходи, а на копіткі практичні набуття.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Гарячі композиторські жнива

Напруженим видався нинішній рік для народного артиста України, популярного естрадного співака і композитора Павла Дворського. Недавно він завершив роботу над новим циклом пісень, здійснив їх студійний запис. Першими слухачами цих творів, як завжди, стали буковинські шанувальники естради. А потім уславлений маестро повіз свої пісні до Канади та Сполучених Штатів Америки: представники української діаспори запросили його на престижні щорічні естрадні фестивалі. Преса цих країн майже в унісон напророкувала їм щасливе майбуття. Особливо схвально сприйняли за океаном такі нові твори Дворського, як «Нас багато по світу», «Змилуйся, Боже!», «Балада про Крути», «Товариство моє», «Пливе над світом біла моя хата», написані в співдружності з буковинськими поетами Миколою Бакаєм та Богданом Гурою.

Повернувшися із зарубіжного турне, Павло Дворський розпочав активну підготовку до свого авторського вечора, який відбудеться в Києві 29 жовтня. Співорганізатором та спонсором цього пісенного шоу стала Чернівецька обласна Рада.

А потім Павло Дворський знову перетне океан — його запрошено на гастролі до Канади та Сполучених Штатів Америки.

Василь БАБУХ.
Чернівецька область.

Чергують міліція та пожежники...

До редакції звернувся заступник голови Кремінського райвиконкому Леонід Гордієнко: «Допоможіть зустрітися з найсерйознішими уфологами України».

А річ у тім, що в місті Кремінна Луганської області ось уже кілька днів відбуваються неймовірні речі. Сім'ю з 4 чоловік тероризує... полтергейст. Не злякала барабашку й присутність правоохоронців: на очах міліції і пожежників займалися ковдри, шматкувався одяг, у кімнатах «танцював» холодильник, сервант розсипався на друзки з усім тим, що в ньому було. На довершення коли вражені гості вийшли у двір, барабашка підпалив туалет і дрова.

Нині біля загадкового будинку по вулиці Калініна, 27 цілодобово чергує міліція і команда пожежників. Для уфологів, що готові допомогти, вказуємо робочий телефон Леоніда Гордієнка у м.Кремінна: 9-18-78.

Ранок Петровича.

Фото Павла МУРАВЙОВА.

Догана за затримку хліба

Згідно з розпорядженням голови Луцької міської Ради Антона Кривицького, директорові АТП-10754 Олексію Ващуку і головному інженерові Гнатові Хлібовському, а також директорові нафтобази Ростиславу Янчуку оголошено догани за невчасне доставлення хліба до торговельної мережі області.

Ось так з наведення дисципліни й порядку в місті і розпочав роботу новий мер Луцька.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Луцьк.

І присягали дівчата

Такого на Поділлі не пригадує й історична наука, щоб у солдатський стрій ставали дівчата і разом з хлопцями складали присягу на вірність Україні.

Ця урочиста подія відбулася минулої неділі в Хмельницькому інституті прикордонних військ України.

Цього року до нього, успішно склавши іспити, вступили 474 юнаки і 17 дівчат. У майбутньому ці дівчата стануть офіцерами-перекладачами з англійської мови і працюватимуть в установах прикордонних військ. Та поки що курсанток чекає, як і хлопців, нелегка служба: сувора дисципліна, до закінчення інституту не дозволяється виходити заміж. Вони мають навчитися володіти автоматом та інших бойових премудрощів.

Людмила КСЬОНДЗ.
Хмельницька область.

Колонка власкора

Диверсифікація в дії

В обласній програмі диверсифікації (перебудови економіки) задіяно 24 підприємства, об'єднаних у 12 робочих груп. Головний напрям у роботі — освоєння нових видів промислової продукції, включаючи технічно складні товари широкого вжитку. Серед перших здобутків — дрібносерійне виробництво обладнання для ковбасних та забійних міні-цехів ВО «Продмаш», двошвидкісних двигунів для пральних машин і кормоподрібнювачів заводу «Електромотор», підготовка конвеєра для серійного виробництва малотоннажного автомобіля концерном «Івеко» та КрАЗом, випуск пасажирських вагонів у Кременчуці. На черзі — створення обласного фонду програми диверсифікації.

Далі нікуди

Акціонерне товариство «Лубнихімфарм» освоїло випуск нової продукції — ... чоловічих трусів, жіночих нічних сорочок, матраців. Смішно? Якби ж то, бо — гірко! Хіба вже так багато ліків у наших аптеках? Тим часом склади підприємства забиті медикаментами вартістю майже 25 мільярдів карбованців. Фармацевти не можуть їх закупити за браком коштів. А були ж часи, коли ліки з Лубен експортувалися в Японію, Болгарію, Німеччину, Польщу, країни СНД. Особливим попитом користувались екстракт елеутерокока, ротокон, соки подорожника, шоломниці байкальської, краплі Береша. А тепер, щоб «підтримати власні штани», вимушені шити труси.

Диво-води з надр побіля Кременчука

Із 40-метрової глибини одержано чудову питну артезіанську воду. На глибині 129 метрів бурильники натрапили на запаси мінералини, названої «Демидівською». Таке буває дуже рідко — одержати з однієї площі кілька різних за якістю підземних вод. А ситуація на одногектарному бурильному плацдармі поблизу села Демидівки, що північніше Кременчука, саме така. Діставшись 23-метрової відмітки, виявили щось на зразок морської води, в якій можна буде консервувати овочі.

Візит з діаспори

У Полтаві побувала заступник голови Республіканського національно-культурного центру українців Башкортостану «Кобзар» Ольга Доброва. Вона зустрілась із керівниками крайових організацій Руху і «Просвіти». Йшлося про життя українців за межами Батьківщини, наголошувалось, що сподвижницька праця активістів центру спрямована на те, щоб українці регіону мали можливість прилучатися до рідної культури. Певні зрушення вже є: товариство «Кобзар» заснувало газету «Криниця», з'являються середні школи з викладанням української мови. Дітлахи, котрі навчаються в українських школах Башкортостану, отримують у достатній кількості книги, що видала полтавська «Просвіта»: «Історія України» Грицька Коваленка та збірники матеріалів 11 петлюрівських читань «Полтавська петлюріана».

Сількор із... Вашингтона

«Як живуть і працюють в Америці?» — так було озаглавлено одну із статей у Гребінківській районній газеті «Серп і молот». Це не передрук із інших видань, а власний доробок земляка, а нині співробітника Посольства України в Сполучених Штатах Володимира Хребета. На прохання полтавських журналістів він знайшов час і можливість розповісти гребінківцям про країну, в якій, на думку автора, править закон. А це і визначає спрямованість та рівень життя її громадян.

Рушники, вишиті... ногами

Уляна Христенко, яка мешкає у Великобагачанському районі, народилась без рук. Батько загинув на фронті, тому дівчинці довелося змалку стати маминою помічницею. Саме життя змусило навчитись все робити ногами — город обробляти, у хаті прибирати, їжу варити. Проживає зараз сама, допомагають племінники і дружина покійного брата. Хату Уляни прикрашають рушники, вишиті нею власними ногами.

Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.

Всеукраїнський фестиваль — у райцентрі

У Кодимі, одному з райцентрів Одещини, відбувся перший всеукраїнський фестиваль аматорських фільмів «Український дивосвіт». Протягом тижня свої роботи на краєзнавчу тематику демонстрували 17 студій з Вінницької, Закарпатської, Київської, Одеської, Полтавської областей і Республіки Крим.

Чому саме Кодиму обрано місцем проведення фестивалю? Тут давно і досить плідно працює під орудою талановитого майстра Віктора Гаврилюка аматорська кіностудія, широко відома своїми самобутніми стрічками, що розповідають про людей рідного краю.

Журі фестивалю відзначило стрічки дубненських аматорів (Рівненської області) та господарів кодимчан.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

Представляємо дипломатичний корпус в Україні

Анка ФЕЛЬДХУЗЕН:
Відчуваю себе людиною Європи...

Ця симпатична дівчина ще в тому віці, коли немає потреби приховувати свої роки. За того становища, яке вона має, її 28 років скоріше достоїнство, ніж недолік.

Отже, аташе з питань преси та культури Посольства Федеративної Республіки Німеччина в Києві Анка Фельдхузен.

Після школи навчалася в інституті політичних наук у Кілі, потім у такому ж інституті в Парижі, де по закінченні його й працювала. За конкурсом (з 1600 кандидатів обрали тільки 70), стала співробітником міністерства закордонних справ ФРН.

Потім вивчала міжнародне право в дипломатичній школі в Бонні та в академії в Москві. Після навчання в Росії вже була впевнена, що призначення отримає в одну з країн СНД — адже не так вже й багато дипломатів розмовляє російською мовою. Щоправда, пані Фельдхузен вільно володіє ще й латиною, англійською, французькою. За місяць, що живе в Києві, взялася за українську.

В галузі міжнародних відносин за найважливіше вважає людські стосунки.

— Пані Фельдхузен, робота саме в Україні — ваш вибір чи це службове призначення?

— Призначення. Але я задоволена, адже це дуже вдале призначення, як сюрприз: зеленішого міста, ніж Київ, досі не бачила. Архітектура української столиці мені нагадує Бонн.

— Що ви хотіли б зробити насамперед?

— Дуже багато чого! Мені, наприклад, хотілося б, щоб якомога більше людей України й Німеччини зустрічалися, особливо молодь, їздили одне до одного в гостину. Щоб партнерство розвивалося в усіх галузях. Наступного року обов'язково проведемо Дні культури наших країн.

Знаєте, я відчуваю себе людиною Європи й хочу, щоб це почуття з'явилося в інших, а особливо в людей мого покоління.

— Коли б вам запропонували розповісти про Німеччину найголовніше, то ви розповіли б про...

— ... Про те, що моя країна прагне увійти до світової системи і багато що робить задля цього, скажімо, і в ООН, і в Європі. Ми хочемо отримати блакитні шоломи для того, щоб боротися проти будь-якої війни. Це, звичайно, складно, та головне, що ми знаємо: війни не повинно бути. Можливо, я виходжу з позицій десь ідеалістичних, але майбутнє — в цьому. Впевнена: молоді люди й Німеччини, так само як і інших країн, мають відігравати в цьому провідну роль.

— Але ж для цього треба бути підготовленим...

— Так, і насамперед вони мають знати, чого хочуть і розуміти інші народи. Впевнена, що молоді люди мого покоління знають, чого вони хочуть і досить добре підготовлені, щоб виправдати надії суспільства.

— Що вам найбільш цікаве в роботі?

— Зустрічатися з людьми, слухати, розуміти їх, запозичати в них найкраще...

Інтерв'ю взяла Валентина ПИСАНСЬКА.

На знімку: Анка Фельдхузен.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

З усього світу

Лесина пісня

Угорсько-американо-українське підприємство «Інтермікс» випустило твір Лесі Українки «Лісова пісня» угорською та українською мовами. Переклад драми-феєрії угорською зробив ужгородський філолог Іштван Ковтюк.

Це ще одна двомовна книга видавництва, яке недавно порадувало читачів угорсько-українським виданням поеми «Толді» Яноша Араня. Переклад на українську мову цього твору класика угорської епічної поезії зробив письменник Юрій Шкробинець, лауреат премії імені М.Рильського.

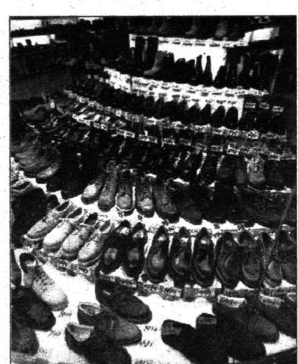
Книги, що вийшли за підтримки Міністерства культури й освіти Угорщини та ужгородського виробничо-видавничого комбінату «Патент», можна придбати і в Угорщині, і в Україні.

Степан ВАШ.

На одній з вулиць Відня: у кожного продавця свій товар...

Фото Олександра КРЕМКА.

Росія себе прогодує

Цього року в Росії буде зібрано 90—100 млн. тонн зерна, якого вистачить для забезпечення внутрішніх потреб країни, вважає віце-прем'єр уряду РФ Олександр Заверюха. За його словами, вже зібрано зерно з 18 мільйонів гектарів ріллі.

Перлина Балтії

Переможницею першого ризького кінофестивалю «Перл Балтії» стала литовська актриса Неля Совиченко, яка знялася в українському фільмі «Осінній запах» у одеського режисера-дебютанта Віктора Ноздрюхіна.

Це не єдина відзнака української стрічки: за кращу роль другого плану одержала приз актриса Олена Амінова. Переможці фестивалю вирушили в подорож по містах України.

Може, щось дістанеться й нам

Постановою про виділення коштів департаментові оборони на новий фінансовий рік Конгрес США ухвалив заснувати фонд оборонних підприємств і забезпечити його 40 мільйонами доларів.

Очолив фонд Рендолф Рейнолдз, головний виконавчий директор компанії «Рейнолдз Інтернешнл» і заступник голови «Рейнолдз Метал Компані».

Вже надійшов перший внесок — понад 7 мільйонів доларів. Є надія, що рада директорів фонду зможе надати кошти одній-двом американським компаніям під угоди з Україною, Білоруссю, Росією чи Казахстаном вже у вересні. Це може бути від одного до восьми мільйонів доларів.

У Данії — парламентські вибори

Прем'єр-міністр Данії П. Расмуссен назвав дату цьогорічних парламентських виборів — 21 вересня.

Датський уряд має напередодні виборів багато козирів, що дає йому всі підстави сподіватися на успіх. Датська економіка динамічно розвивається.

Скажімо, 1995 року очікується збільшення національного доходу на 4,4 відсотка. Запропонований урядом бюджет на фінансовий рік передбачає подальше зниження безробіття й інфляції.

Аналіз громадської думки свідчить, що рівень підтримки урядової коаліції й опозиції, яка складається з консерваторів і ліберальної партії Венстре, майже однаковий, тож виборам не бракуватиме напруженості.

За прогнозами спеціалістів кількість місць у датському парламенті — фольксетингу — розподілиться так: 71 мандат отримає урядова коаліція, 83 — буржуазні партії, 21 — соціалістична народна партія Данії.

У країнах СНД: Киргизстан

ПРЕСУ НА ПОВОДОК?

Як тенденцію до згортання гласності, до прагнення держструктур знову підпорядкувати собі пресу і розправитися з неугодними засобами масової інформації розцінили провідні в Киргизстані партії та організації події останніх днів. Слідом за закриттям у судовому порядку парламентської газети «Вільні гори» розпорядженням міністра юстиції тимчасово зупинено вихід популярного видання «Політика» — додатку до відомої незалежної газети «Справа №». Водночас порушено кримінальні справи стосовно деяких співробітників газет «Справа №», «Південний кур'єр», «Республіка». Екстрені збори, що зібралися за одним столом, об'єднали найрізноманітніших ідейних соратників і противників — від комуністів до радикальних демократів. «Свобода слова в Киргизстані в небезпеці!» — такий пафос цієї акції, котра, як передбачають, набуде подальшого розвитку в дозволених законом рамках — аж до проведення мітингів та пікетів.

Тим часом, ніби відкидаючи такі побоювання, Президент створив Суспільну палату з питань діяльності ЗМ І, одним з головних завдань якої проголошено сприяння главі держави у захисті прав і свобод в діяльності преси. Як зазначається в указі, до цієї непідпорядкованої адміністрації Президента структури увійдуть на паритетних засадах представники ряду і громадських, зокрема творчих, організацій республіки та Спілки журналістів Киргизстану.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Нове видання

Бажаєте працювати в Парижі?..

Отже, Париж, Вашингтон, Токіо, Єрусалим, Москва, Рига. Тут, та в багатьох містах світу, згідно з оголошеним конкурсом, ті, хто витримає його умови, зможуть працювати кореспондентами нової міжнародної рекламної газети «Діскавері», що означає «Відкриття». Її головний редактор — Петро Москаленко, а засновники — президент компанії «Авіалінії України» Леонід Погребняк, генеральний директор видавництва «Транспорт України» Тамара Муклинова та президент американської корпорації «Міжнародні фото — та відеоновини» Сергій Мельников.

Вже діють два відділення редакції — у Києві та Нью-Йорку. Поки що газета виходить раз на тиждень на 16 сторінках, але незабаром вона друкуватиметься на 32 сторінках тричі на тиждень. Тираж видання в Україні — 30 тисяч примірників, стільки ж у Росії. А ось кількість їх у США цілком залежатиме від попиту читача. В майбутньому «Діскавері» зможуть читати у 52 країнах світу.

Вже нині статті в «Діскавері» публікуються трьома мовами: українською, російською й англійською.

Тож, коли хочете бути кореспондентом цієї газети в Парижі — дерзайте!

Ольга ГУТВАРЄВА.

Продиктовано в номер

До обстановки в Чечні

За розвідувальними даними тимчасової ради Чечні, збройні сили, вірні Дудаєву, ведуть перегрупування сил для ведення подальших бойових дій проти опозиції у районах села Толстой-Юрт, де розмістився штаб миротворчої групи Хасбулатова, та міста Урус-Мартан, контрольованого прибічниками Гантамірова.

Суперечлива інформація надходить про бойове зіткнення сил опозиції і військових формувань Дудаєва в місті Аргун у ніч з неділі на понеділок. За даними з тимчасової ради в результаті збройного зіткнення в районі міста Аргун є численні жертви з обох сторін, у тому числі серед мирного населення. Ряд районів міста охоплено вогнем. Повідомляють, що загін Лабазанова втратив убитими 15 чоловік, а прибічники Дудаєва — до 50 чоловік.

Крім того, повідомлено, що з 70 чоловік, відправлених із села Толстой-Юрт на допомогу Лабазанову, на ранок повернулися лише 15.

Водночас, як заявив кореспондентові ІТАР-ТАРС керівник департаменту інформації і преси Чечні Мовладі Удугов, «МВС республіки протягом двох годин провело операцію з ліквідації угруповань Руслана Лабазанова та Бека Басханова в місті Аргун».

Перед початком операції Руслан Лабазанов відійшов у напрямку лісосмуги поблизу села Джалка Гудермеського району. За даними чеченського офіційного представника, серед прибічників Дудаєва в ході операції поранено четырьох чоловік, убитих немає. З боку сил опозиції, за попередніми даними, вбито 5 чоловік.

За твердженням Удугова, жертв серед мирного населення міста Аргун нема, бій ішов на його околицях.

За повідомленням агентства Чечен-прес, у ході операції в місті Аргун заарештовано 52 прибічники опозиції, знищено 3 БТР і захоплено два танки, що йшли на допомогу угрупованню Лабазанова.

Російською армією вжито найсерйозніших заходів у зв'язку з різким загостренням ситуації у Чечні. Про це, відповідаючи на запитання кор. ІТАР-ТАРС, заявив міністр оборони Росії Павло Грачов. Він, зокрема, наголосив, що кілька частин і підрозділів Північно-Кавказького військового округу приведено до найвищого ступеня бойової готовності. Командири одержали завдання: в разі виходу конфлікту за межі Чечні негайно локалізувати його.

Відставка уряду Киргизстану

У зв'язку з парламентською кризою уряд Киргизстану пішов у відставку. Керівник прес-служби Президента Акаєва заявив, що готується указ глави держави про те, що нинішній уряд тимчасово виконуватиме свої обов'язки аж до нових виборів.

Темпи інфляції в Росії

За оперативними даними Центру економічної кон'юнктури при уряді РФ, у серпні тривала тенденція зниження інфляції. Вона становила 4 відсотки — найменший показник за весь період з початку лібералізації цін.

Рекордно низька була зміна цін на продовольство — 0,7 відсотка, непродовольчі товари подорожчали на 5,8 відсотка, платні послуги населенню — на 12 відсотків.

Експерти Центру зазначають, що на загальний рівень інфляції істотно вплинуло традиційне сезонне зниження цін на плодоовочеву продукцію, бо розрахунковий показник інфляції без урахування зміни цін на фрукти, овочі та картоплю сягнув би за місяць 6,9 відсотка.

Москва не проти. Що скаже Багдад?

Росія хотіла б установити на попередньому рівні торгово-економічні відносини з Іраком після скасування вжитих проти нього санкцій. Про це заявив міністр зовнішніх економічних зв'язків Олег Давидов на відкритому сьогодні в Москві першому засіданні змішаної російсько-іракської комісії з торгово-економічного й науково-технічного співробітництва.

Культура

«Екологія природи — екологія душі»

Під таким девізом у Миколаєві відбудеться міжнародний театральний фестиваль країн Причорномор'я

Хоча саме свято театрального мистецтва намічено провести тут аж у жовтні, та вже нині Миколаїв живе його передчуттям. Художник В'ячеслав Іваницький створив емблему, яка досить виразно відображає події. На тлі вічнозеленого листка Древа життя злилися воєдино театральні символи — маски Трагедії й Комедії, немов нагадуючи: екологія природи і екологія душі — нероздільні. Там, де втрачається щось одне, не може існувати друге.

— Власне, й задум був такий, — розповідає співголова оргкомітету фестивалю Анатолій Коваль, — щоб засобами театрального мистецтва привернути увагу громадськості до проблеми «Людина й природа», посприяти згуртуванню громадян різних країн на практичну роботу — поліпшення екологічної ситуації в природі та суспільстві, яка нині вкрай напружена не тільки в нас, в Україні.

Не випадково засновниками фестивалю стали одразу три українські міністерства — культури, у справах молоді і спорту та охорони навколишнього середовища, а також Спілка театральних діячів України й миколаївські обласні владні структури. Прийнявши відповідне рішення, вони створили оргкомітет, який одразу ж занурився у передфестивальні турботи. Найперше, що зробили, — це повідомили про майбутнє свято учасникам чергового засідання Клубу мерів міст Причорномор'я, попрохали їхнього сприяння. І невдовзі одержали офіційну згоду на участь у фестивалі ряду театральних колективів з Греції, Туреччини, Болгарії, Румунії, Грузії, Росії, а також кількох міст України. Можливо, що коло учасників розширюватиметься. Домовлено, що кожен з театрів привезе по два спектаклі, які протягом тижня показуватиме на кращих сценах Миколаєва, а також у ряді сіл області. Окрім того, намічено широку програму інших заходів: тут і міжнародна конференція екологів, і виставка екологічно чистих продуктів та устаткування для їх виготовлення, і робота творчої лабораторії режисерів та акторів, і художня виставка, і зустрічі учасників фестивалю з громадськістю.

— Щоб підготувати все це на належному рівні, — каже генеральний директор фестивалю Микола Берсон, директор Миколаївського театру драми й музичної комедії, — зволікати ніколи. Вистачає турбот і членам оргкомітету, і добровільним ентузіастам, нашим численним помічникам. Потрібні й немалі кошти.

Щодо останнього, то тільки на фінанси засновників фестивалю сподіватися не випадає. Йде пошук — в Україні та за рубежем — меценатів, яким не байдужі проблеми духовності жителів причорноморських країн, розвитку національних культур, екологічної безпеки навколишнього середовища. Одні з перших відгукнулися миколаївські фірми «Наташа», «Геліос», «Катюша». Спонсорам, до речі, буде надано широку можливість для реклами в рамках свята. Повідомляємо про це з надією, що знайдуться, відгукнуться нові меценати, які захочуть підтримати благородну акцію. Від того, як організовано, цікаво, дійово пройде вперше, залежатиме, безумовно, чи стане Миколаївський міжнародний театральний фестиваль країн Причорномор'я традиційним. А хотілося б. Адже його задум — неординарний.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

«У школі стало сором працювати»,

або Чи відкриють українські класи?

Освіта

Розпочався новий навчальний рік. На вчительських конференціях напередодні педагоги не обминули серйозних проблем загальноосвітньої школи. Різким був виступ перед колегами директора Херсонської школи № 3 депутата міської Ради Валерія ПЕТРОВА. І в розмові з кореспондентом «Голосу України» він не приглушив наголосів.

— У школі стало сором працювати, — сказав Валерій Федорович, — бо держава ніби вибила ґрунт з-під наших ніг. Учителі, пересунуті з 14 на 46 місце у державній тарифікації заробітної плати, з жахом думають про пенсію. Але до неї треба ще дожити. Треба вчити і виховувати дітей, незважаючи на дуже складну ситуацію, коли учні зробили своїх батьків заложниками «сучасного способу» життя, і на педагогів звалилися усі негаразди виховного процесу. Тільки й чути на всіх нарадах і конференціях: немає, мовляв, коштів, нічим справі зарадити! Неправда це! Кошти можна віднайти, якщо вболівати за майбутнє наших дітей по-справжньому.

Я уважно вчитувався у передвиборні програми кандидатів у депутати різних рівнів. У переважній більшості вони відмежовувалися від роздування чиновницького апарату, обіцяли покінчити з бездумним витрачанням коштів. Адже за останні роки управлінський апарат владних, підприємницьких, інших структур зріс щонайменше удвічі-утричі. Раніше, пам'ятаю, обком партії і облвиконком займали тільки два приміщення. Сьогодні в цих приміщеннях працівників сила-силенна. А управління та відділи прихопили в центрі міста ще деякі приміщення. Дійшло до того, що вже мурують стіни в кабінетах, щоб розсадити нових і нових штатних працівників. Економіка області розвалена, планова і розподільча системи нібито витісняються ринком, та чиновники уперто зберігають свої пости, змінюючи лише назви підрозділів. Скільки коштів йде на цей просто-таки гігантський, хоча й малоефективний апарат? Ось одне з багатьох джерел марного витрачання грошей, які знадобилися б освітянам.

Воно, знаєте, лічити чужі гроші якось не з руки. Та не можу не поділитися враженнями з приводу публікацій у пресі щодо утримання депутатів тієї ж Верховної Ради. Одні газети пишуть, що народні обранці разом із зарплатою, різними пільгами і надбавками одержують 14 мільйонів карбованців щомісячно. Інші називають 10 мільйонів. Причому заробітну плату слуг народу нібито ще й не оподатковують, так наче їх статус прирівнюють до статусу англійської королеви. Розумію, що депутатам треба платити нормальну заробітну плату. Щоб були незалежні від різних впливів. Але перекіс очевидний: одна сфера діяльності пріоритетна, її розглядають на найвищому парламентському рівні, інша, як, наприклад, освіта, залишається непоміченою, другорядною.

— Валерію Федоровичу, як я знаю, Херсонська міськрада рішуче настроєна переглянути штати управлінь, відділів, щоб зупинити марнотратство. Вам, депутатам, як то кажуть, і карти в руки...

— Навіть перші спроби в цьому напрямку наражаються на шалений опір чиновників. На новообраного голову Людмилу Коберник сиплються різні звинувачення. Зрозуміло: покидати насиджені місця нікому не хочеться. Та веду мову про інше — продумана кадрова і, водночас, фінансова політика має брати початок з центру. За останні роки, стверджую це відповідально, Міністерство освіти завдало нищівного удару загальноосвітній школі. Воно вдавалося до авралів. Коли запроваджували тестування в пожежному порядку, то навантаження на вчителів зросло з 18 до 54 годин, а фінансові витрати просто перестали рахувати. Для тестування терміново доставили в область 17 тонн паперу, створили регіональний центр, деякі інші формування. І це за постійних скарг на нестачу грошей. Тести, на думку спеціалістів, не до кінця відпрацьовані, часом заполітизовані, ґрунтуються на фактах, взятих з періодики. Відчутно потрусили державну кишеню й ліцеї, гімназії, коледжі, колегіуми... Лихоманка під час створення їх разюча — сьогодні в Україні аж 222 ліцеї, що може ілюструвати профанацію самої ідеї. Наче забули, що ліцеї відкривають, як правило, при вищих навчальних закладах з викладанням основ наук їх педагогами. У новостворених формуваннях заробітна плата вчителів вища, та от ефективність цих ліцеїв, гімназій високою не назвеш. Аналіз показує, що деякі з них не можуть конкурувати навіть зі звичайними школами. У нашій школі, що у заводському мікрорайоні, до вузів щороку вступає не менш як 80 відсотків випускників, чим не можуть похвалитися деякі херсонські привілейовані ліцеї. Отже, — ще один перекіс.

Можна лише порадіти тому фактові, що раніше в Україні (до 1990 року) були дві Академії наук, а тепер їх уже 17. Звичайно, штати, офіси, зарплата додаються. Але за всього «багатства» палітри поверхового відродження науки, освіти, культури ми й досі не змогли створити належну матеріальну базу для переходу на українську мову навчання. Й досі немає підручників, посібників, методичні кабінети не відзначаються привабливістю. Хотів би знати, який в обласному інституті вдосконалення вчителів, у міському методичному кабінеті бачать вихід з такого становища. Як можна навчити першокласника рідній мові без підручника? Кажуть, у Львові знайшли кошти в обласному бюджеті для підготовки й друку підручників для школярів. А що робити нам?

— Ви порушили наболіле питання. У Херсоні з майже 60 наявних шкіл не набереться й десятка з українською мовою навчання. А галасу довкола переходу на державну мову — і глухий почує. Виходить: усе це лише видимість роботи, а не цілеспрямовані заходи?

— Як директор школи я знаю справжній стан речей, так би мовити, знизу. У нашій школі вже три паралельні класи навчаються українською мовою. Але, повірте, дуже важко розширити намічену програму. Якщо глибоко не вивчимо ситуацію, не знайдемо стабільні джерела фінансування освіти, то добрі починання можуть ще довго залишитися на папері. Колеги-депутати мають тут підставити своє плече.

Інтерв'ю взяв Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсон.

Оля ДАНИЛЯК: «Це нагадує мені Канаду 40 років тому»

Суспільна служба України — на відміну від своїх канадської, американської чи австралійської «колежанок» — ще дитя. Їй два роки. Розгалужена мережа суспільної допомоги в країнах безперервної цивілізації — це щось дуже старе й добре відлагоджене. Коли вона оперує науковими розвідками про саму себе, то невимушено сягає першого періоду християнства. А новітню історію розпочинає кінцем минулого століття.

Наші соцзабези, як люб'язно зауважують тамтешні фахівці, «це трохи інший вишкіл». Але не святі горшки ліплять: система вищої освіти України вже готова навчати професійних суспільних працівників. А керівники суспільних служб діаспори готові поділитися спільним багатовіковим і особистим багаторічним досвідом роботи. Слово — голові Світової ради Суспільної служби Світового конгресу українців Олі Даниляк.

— Пані Олю, будь ласка, невеличкий екскурс у минуле.

— Мабуть, перша суспільна служба була в формі допомоги родина родині. Пізніше у великих містах людиною мав опікуватися уряд. Наприклад, у Англії 17 століття цим займався так званий poor house. А вже наприкінці минулого століття з'являються перші добровільні товариства, які вводять нові правила.

— Професіональні?

— Так. З'являються перші школи, де вчать психології, фізіології, юриспруденції. 1914 року такий факультет відкривають при Торонтському університеті.

— Що таке Суспільна служба українців Канади?

— Це доповнення до цілого ряду різноманітних суспільних служб, які є в Канаді. Вона виникла у повоєнний час, в середині 40-х років як Фонд допомоги при Комітеті українців Канади, а 1961 року реформувалася в суспільну службу й нині має 11 осередків. Тоді треба було переходити від старих форм, коли йшлося переважно про матеріальну допомогу, до нових. Так виникла ідея консультаційного бюро. Я саме закінчувала тоді свої студії в університеті. Я узялася це втілити.

— Як особисто ви обрали цей фах?

— Мої батьки були глибоко віруючі люди. І я вибрала цю професію цілком природно.

— Як вашу службу сприймає уряд — як партнера чи, може, як суперника?

— Федеральний уряд віддає кошти на суспільну політику провінційному, по-вашому обласному, урядові. А той не сам веде всі програми, а радше вдається до таких, як ми, організацій, щоб вони втілювали їх у життя.

— Чи є різниця між нашою і канадською суспільними службами?

— Різниця велика. Якщо нинішню Україну порівняти з Канадою, то це мені нагадує Канаду 30—40 років тому. Ви мусите використовувати ті методи, які були 30—40 років тому. Тому подаємо вашим працівникам загальні принципи, але з того треба вибирати й адаптувати до ваших обставин. Ми звертаємо велику увагу на індивідуальну людину та її потреби, а у вас більше уваги групі. Отож, уся ваша служба розвиватиметься трохи по-іншому.

— Як вам здалося, чи готове наше суспільство сприймати цю діяльність як професіональну?

— Час покаже. Але, я думаю, покаже позитивно. Знаєте, я маю два капелюхи — тобто і доброволець, і одночасно професіонал, що довгий час працював у уряді, наглядав за програмами. В Україні ми поки що говоримо про аматорів, але якщо мати на увазі розбудову цієї професії, то не обійтися без спеціальних факультетів у вузах і вивчення того комплексу наук, який визначає рівень суспільного працівника.

— Ваші враження від перших суспільних працівників в Україні.

— Ваші люди, може, не завжди мають формальну освіту, але вони мають освіту життя. Вони мають те почуття — допомогти ближньому, інакше вони не прийшли б до суспільної служби. Ми знайшли спільну мову.

Записала Людмила МИКИТЮК.

Фотофакт

Самобутня майстриня

Полтавщина завжди славилася самобутніми майстрами. Роботи ковалів, гончарів, різьбярів по дереву, вишивальниць відомі далеко за межами України. На багатьох виставках можна побачити рушники, скатертини, серветки, наволочки, чоловічі та жіночі сорочки, вишиті хрестом і низзю мешканкою Лубен, учителькою географії спеціальної загальноосвітньої школи Ольгою Денисівною Клименко. До творчості її спонукають чудова природа полтавського краю, любов до України й свого народу, власна уява. Вдома в неї цілий музей — очі розбігаються від різнобарв'я вишиванок. Вони сусідять з картинами місцевих художників, творчість яких Ольга Денисівна також дуже любить. У школі вона в позаурочний час веде гурток плетення з рогозу. Кошики, взуття, брилі, виготовлені її учнями, свідчать про опанування ними цікавої, потрібної людям професії.

На знімку: О. Д. Клименко та її роботи.

Фото Юрія ПОЛТАВЦЯ.

Інформація про третій випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Комерційний банк Золотий лев»

І. Характеристика емітента

Акціонерне товариство «Комерційний банк Золотий лев» міститься за адресою: 290005, м. Львів, пр.Шевченка, 23.

«Комерційний банк Золотий лев» був зареєстрований Національним банком України 10.02.1993р. за № 149 та перереєстрований у відкрите акціонерне товариство 10.05.1994р., Національним банком України 11.08.1994р. зареєстроване збільшення статутного фонду до 15,01млрд.крб. На момент оголошення передплати вищезгаданий статутний фонд сплачено повністю грошовими коштами.

Предмет діяльності банку як фінансово-кредитної установи — здійснення відповідно до чинного законодавства кредитного, касово-розрахункового та іншого банківського обслуговування підприємств, установ та організацій переважно недержавного сектора економіки, а також громадян з метою отримання прибутку.

Органи управління банку:
загальні збори акціонерів;
рада банку;
правління банку.

Службові особи:

Голова ради банку Мошенець О.С. — освіта вища, кандидат економічних наук, стаж роботи за спеціальністю 11 років;

Голова правління Жук П.В. — освіта вища, кандидат економічних наук, стаж практичної економічної роботи 13 років;

Фінансовий директор, головний бухгалтер Зварич О.В. — освіта вища, економіст, стаж економічної роботи 4 роки.

Кількість працівників банку — 42 чоловіка.

ІІ. Ділова діяльність емітента

Банк здійснює комплексне касово-розрахункове та кредитне обслуговування юридичних та фізичних осіб, залучає вільні кошти підприємств та громадян в депозити, надає гарантії та інші зобов'язання за третіх осіб, здійснює операції з управління коштами за дорученням клієнтів та інші види довірчих послуг, надає консультаційні та інші послуги згідно з діючим законодавством України.

Банк має дозвіл Мінфіну України на виконання всіх видів операцій з цінними паперами (№ 167 від 20.10.1993р.), а також дозвіл Мінфіну України на здійснення діяльності як депозитарію інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії (№ 30 від 14.06.1994р.).

У приміщенні банку діє обмінний пункт згідно з агентською угодою з АТ «Карпати—Міжнародний банк» (свідоцтво про реєстрацію № 68 від 16.05.1994р.).

Зареєстрована філія банку під назвою «Київська Русь» в м.Києві (за № 43 від 13.04.1994р.). Передбачається відкриття філій у Луганську, Сумах, Миколаєві Львівської області, Ужгороді.

За вже емітованими акціями акціонерам сплачені дивіденди з розрахунку 160 відсотків річних. Фінансово-економічна діяльність банку грунтується на принципах надійності, ефективності, оперативності та прибутковості з наданням максимально можливого режиму зручності для клієнтів.

Баланс

АТ «Комерційний банк Золотий лев» за станом на 01.08.1994р.

Статті балансу	Сума (млн.крб.)
Актив	
1. Каса	866
2. Кошти на депозитному рахунку в НБУ	30
3. Кореспондентський рахунок в НБУ	2093
4. Дебітори банку	4256
5. Кредити, видані банком	23209
6. Кошти, вкладені банком у спільну господарську діяльність	207
7. Основні засоби	1668
8. Видатки майбутніх періодів	1503
9. Інші активи	36
10. Вивільнені кошти за рахунок прибутку	6737
Всього	40605
Пасив	
1. Статутний фонд	15010
2. Резервний фонд	158
3. Інші фонди банку	1913
4. Розрахункові та інші рахунки клієнтів	4795
5. Депозитні рахунки клієнтів	1985
6. Кредити, отримані від інших банків	5000
7. Інші кредитори	249
8. Доходи майбутніх періодів	3265
9. Прибуток	8230
Всього	40605

Банк є засновником акціонерного товариства «Російсько—Український страховий альянс» (м.Львів), довірчого товариства з додатковою відповідальністю «САТ» (м.Львів), товариства з обмеженою відповідальністю «АМІР» (м.Львів), а також акціонером Львівської товарнофондової біржі, Народної інвестиційної компанії «Приватизація» (м.Львів), акціонерного товариства «Футбольний клуб «Україна» (м.Львів).

ІІІ. Дані про емісію цінних паперів

Загальні збори акціонерів (протокол № 2 від 16.06.1994р.) прийняли рішення про збільшення статутного фонду банку до 5 млн. ЕКЮ, що за курсом НБУ на дату проведення зборів становить 95,7 млрд.крб., шляхом третього випуску простих іменних акцій на суму 80,69 млрд.крб., обсяг третьої емісії акцій — 800690 шт. номінальною вартістю 100 тис.крб. Випуск привілейованих іменних акцій в третій емісії не передбачається.

Збільшення статутного фонду до суми, еквівалентної 5 млн.ЕКЮ, зумовлено необхідністю виконання вимог НБУ (листи №№ 11012/319 2164 від 10.05.1994р. та 11007/549-3801 від 11.08.1994р.) щодо приведення установчих документів банку у відповідність із постановою правління НБУ № 24 від 07.02.1994р. «Про порядок видачі ліцензій на створення комерційних банків з участю іноземних юридичних і фізичних осіб».

Мета додаткового випуску акцій шляхом третьої емісії— розширення можливостей банку в кредитуванні народного господарства, подальше зміцнення фінансово-економічного становища, зростання розмірів валюти балансу та дотримання вимог НБУ щодо розмірів статутного фонду комерційних банків. Досягнення оголошеного рівня статутного фонду дозволить банку здійснювати операції з іноземною валютою відповідно до діючого законодавства України.

Передплата на акції буде проводитись у період з 15 вересня 1994р. до 15 березня 1995р. Акції розміщуються серед юридичних осіб, а також громадян України. Для юридичних осіб встановлено мінімальний розмір придбання — пакет зі 100 (ста) акцій. Кожна проста іменна акція дає право одного голосу на загальних зборах акціонерів та право на отримання частини прибутку у формі дивідендів.

Акціонери — юридичні особи забезпечуються в першочерговому порядку пільговим кредитним та касово-розрахунковим обслуговуванням; акціонери-громадяни мають переваги при придбанні акцій наступних випусків, а також мають пільги при відкритті депозитних та особових рахунків.

Для акціонерів, що придбали акції попередніх емісій, акції третього випуску продаються за номіналом, іншим за курсовою вартістю, яку встановлює правління банку.

Для придбання акцій юридичні особи мають надати баланс на останню звітну дату з додатком форм № 1-3 та аудиторську довідку про наявність коштів та джерела їх накопичення. Обсяг продажу акцій для громадян України обмежено 200 акціями.

До закінчення терміну передплати на акції покупці зобов'язані сплатити не менше 30 % номінальної вартості акцій, які вони передплатили. Повну курсову вартість придбаних акцій акціонери зобов'язані сплатити протягом наступних 6 місяців після закінчення передплати, тобто до 15 вересня 1995 року. Оплата акцій здійснюється у національній грошовій одиниці України з урахуванням випадків, передбачених пп. 3, 5 постанови правління НБУ від 07.02.1994 року № 24.

Виплата дивідендів акціонерам здійснюється відповідно до діючого законодавства України за рахунок прибутку, що залишається у розпорядженні банку після сплати податків. Дивіденди нараховують протягом 25 календарних днів після закінчення кварталу. Виплачують дивіденди у приміщенні банку. Розмір дивідендів визначається правлінням та затверджується радою банку, або загальними зборами акціонерів.

У разі перевищення або недосягнення покриття передплатою оголошеного обсягу емісії, рішення про прийняття або відхилення надпланової передплати, зменшення розміру емісії, зменшення або збільшення статутного фонду приймають загальні збори акціонерів.

ІY. Фактори ризику

Купуючи акції банку, необхідно враховувати фактори, що можуть негативно впливати на діяльність банку:

— зміна податкової політики держави в бік підвищення ставок оподаткування комерційних банків;

— неефективність та непослідовність дій уряду щодо денаціоналізації і приватизації економіки, здійснення ринкових реформ;

— погіршення фінансово-економічної ситуації в Україні внаслідок динамізації інфляції та знецінення національної грошової одиниці.

Y. Організація передплати на акції

Передплата на акції третьої емісії АТ «Комерційний банк Золотий лев» здійснюватиметься за адресою: 290005, м.Львів, пр.Шевченка, 23, ІІ-й поверх. Телефони: 740049, 744322, 724803, 271183.

Грошові кошти накопичуватимуться:

в національній грошовій одиниці — на р/р 10116 в АТ «Комерційний банк Золотий лев» м.Львова, МФО 325279;

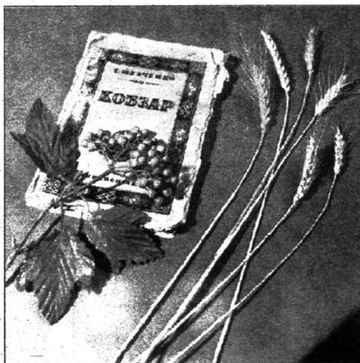
у вільно конвертованій валюті (доларах США) — балансовий рахунок 439070104 у відділенні Укрексімбанку м.Львова, МФО 325718.

Рада та правління
АТ «Комерційний банк Золотий лев».

Поправка

В інформації про випуск акцій АТ «Україна-Інвест», розміщеній в «ГУ» № 164 від 31.08.94р. на 8 стор., телефон 483-51-05 слід читати 483-51-95.

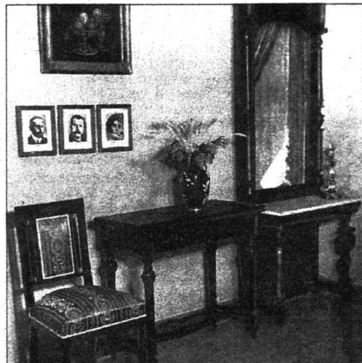

Музей однієї книги

Черкаський музей однієї книги. Однієї, але справді великої. Три тисячі експонатів музею (в основному видання «Кобзаря») розмістилися в будинку Цибульських, друзів Тараса Григоровича. В них він зупинявся на чотири дні, коли відвідав Черкаси 1859 року. Музей уже відвідало багато тисяч шанувальників великого Кобзаря.

На знімках: у цьому будинку міститься музей «Кобзаря»; один з експонатів; інтер'єр музею; наукові співробітники Ольга Шарапа, Надія Царук, Михайло Вакуленко готують виставку ікон Шевченкового краю.

Фото Анатолія АФАНАСЬЄВА.

Спорт

Нелегко «Соколові», але він не опускає крила

Наступної п'ятниці стартує черговий регулярний чемпіонат Міжнаціональної хокейної ліги (МХЛ). У цих змаганнях, як відомо, участь беруть клуби Латвії, Білорусі, Казахстану, Росії та України. Нашу країну представляє лише одна команда — київський «Сокіл». Його прихильники чудово обізнані з тими численними проблемами, які мають українські хокеїсти. Про них, зрозуміло, говорилося й на прес-конференції у київському хокейному клубі, присвяченій стартові «Сокола» в чемпіонаті. Анатолій Давидов — президент ХК «Сокіл» — розповів журналістам, що клуб незабаром буде акціонерним товариством. Його співзасновниками стануть: Федерація хокею України (її президент Анатолій Хорозов, який віддав багато часу і здоров'я національному хокею, і тепер робить все від нього залежне, щоб популярна гра в Україні не припинила існування, а така загроза, на жаль, є), профспілки та інші організації та особи.

Далі пан Давидов повідомив ще деякі новини з життя хокейного колективу. На жаль, пішов з нього тренер-масажист Іван Пузиревич, який протягом двох десятків років сумлінно й віддано служив «Соколові». Ми вже писали про переходи до зарубіжних клубів ряду київських гравців. І цю компанію поповнять ще двоє. Форвард Євген Аліпов швидше за все гратиме в Чехії, а захисник Юрій Гунько відправився до США, де стажуватиметься в клубі НХЛ «Сент-Луїс Блюз».

Утім, є й приємна новина. Відомий нападник, гравець національної збірної України Анатолій Степанищев, якого нещодавно «позичив» наставник команди «Зірки Росії» Євген Зімін (до речі, ця чудова команда, кілька днів тому виграла міжнародний турнір на Кубок «Спартака»), поки що гратиме за «Сокіл». Можливо, що до нього приєднається ще один наш «швейцарець» Раміль Юлдашев.

Не залишаться без змагань і команди рангом нижче. Скажімо, ШВСМ-«Сокіл-2» виступатиме у відкритому чемпіонаті Росії. Вже й вступний внесок — п'ять мільйонів рублів — зроблено. Також у північно-західній зоні відкритого російського чемпіонату гратиме й юніорська команда «Сокола». Це — дітище Віктора Чибирева — другого тренера головної команди. До речі, цей колектив під прапором національної юніорської команди в грудні-січні на ковзанках Канади зіграє в чемпіонаті світу у вищій групі.

А от чемпіонат Європи серед юніорів у групі С (гравці 1976—1977 років народження) відбудеться наступного березня в столиці України.

І щоб завершити з міжнародними стартами, нагадаємо про Кубок європейських чемпіонів. Київський «Сокіл» 7,8,9 жовтня змагатиметься з чемпіонами Англії, Казахстану та Нідерландів. А турнір цей гратимуть у місті Тілбурзі (Нідерланди).

На численні запитання журналістів відповів директор СДЮШОР «Сокіл», заслужений тренер країни Валентин Уткін. Окрему розмову з ним ми опублікуємо пізніше.

Дев'ятого вересня наш «Сокіл» на своїй тренувальній ковзанці прийматиме череповецьку «Северсталь». А що ж з обіцянками про ігри в Палаці спорту?

— «Сокіл» зіграє п'ятнадцять матчів на головній льодовій арені країни: в жовтні, грудні і березні, — відповів на це запитання генеральний директор українсько-британо-американської фірми «Перехід Мідія інтерпрайс» Сергій Старицький. — Ми заплатили за оренду Палацу. Обов'язково транслюватимемо ці поєдинки каналами УТ-3...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

КУБОК КРАЇНИ З ФУТБОЛУ

1/16 фіналу, перший етап. Хутровик — Прикарпаття — 2:1, Фетровик — Закарпаття — 0:1, Підшипник — Хімік (Житомир) — 1:3, Газівник — Кристал — 2:1, Керамік — Поділля — 2:1, Зірка-Нібас — Динамо-2 — 0:1, СК Одеса — Евіс — 2:0, Система-Борекс — Десна — 1:0, Ворскла — Нафтохімік — 1:0, Нива-Віктор — Явір — 2:3, Віктор — Чорноморець-2 — 2:0, Титан — Динамо (Саки) — 4:3, Хімік (Сіверськодонецьк) — Сталь — 0:1, Медіта — Бажановець — 6:4, Авангард (Ровеньки) — Меліоратор — 4:1. Матч ЦСКА — Борисфен гратиметься пізніше.

Наука

Нове прочитання минулого і ... майбутнього

Етнополітичний простір України, геополітичні аспекти української історії, український політичний менталітет, етноекологія, етнонаціональний вимір, етнічний нарцисизм, український генотип — про ці та інші явища читайте в довіднику «Етнонаціональний розвиток України. Терміни, визначення, персоналії».

До роботи над ним були залучені відомі фахівці з етнонаціональної проблематики, а також спеціалісти з питань історії України, правознавства, філософії, соціології, етнополітології, культурології ... Це сучасне осмислення процесу політизації та суверенізації етносів, етнічного ренесансу культури, міжетнічних процесів у нашій державі. Застосування історіософського, політологічного, етнофілософського, культурологічного, лінгвістичного підходів дає змогу розглянути етнонаціональний розвиток у синтетичному вигляді. Бо «одномірний» підхід не може пояснити розмаїття етнонаціональних явищ в сучасній Україні.

Повернуто з історичного небуття категорії, які раніше використовувались українською етнополітологічною думкою. Довідник дає можливість нового прочитання сторінок минулої політичної історії українського етносу, уточнення генези української нації у контексті світової історії. Але становлення української нації, оновлення суспільних відносин потребують переусвідомлення теорії етносу та міжетнічних відносин. Це орієнтує на нове прочитання таких понять, як «нація», «етнос», «екополітика», «націоналізм», «шовінізм», «національні відносини», «вітчизна», «етнічна асиміляція», «етнічна популяція», «етнічна соціологія» тощо. З'являється можливість поіншому побачити реальні процеси в етнонаціональній сфері, визначити сутність та спрямованість самого етнонаціонального розвою як феномена різкої активізації етнополітичної активності. Авторський колектив вбачає необхідність «стартувати» від свого роду етнонаціонального «ренесансу», що відбувається в Україні.

Наголос робиться на державно-правових аспектах, процесах суверенізації етносу, національних меншин, особи. Це поштовх для поглибленого вивчення та аналізу державотворчих процесів в Україні, починаючи від її витоків за часів Київської Русі до сьогодення. Розкриваються такі нові явища, як спалах національної самосвідомості, зростання національних (етнічних) рухів.

Розуміння реальної динаміки національних процесів пов'язується з визнанням суперечностей, які постійно виникають між етносами. Це викликало потребу пізнання історії національних відносин в Україні, демократичних традицій спілкування різних етносів, проблем формування здорової національної свідомості, яка дає змогу здійснити оптимальний пошук гармонійного співжиття громадян нашої держави.

Щодо явищ духовно-культурного відродження та культури міжнаціонального спілкування, то національна своєрідність української культури базується на розмаїтті її конкретних виявів за рахунок повноцінного засвоєння національної та загальноцивілізаційної культурної спадщини. Є гостра потреба виховання у громадян України високої толерантності, схильності до альтернативності, взаємовідповідальності, подолання міжнаціональної недовіри, розуміння того, що жити нам разом, з урахуванням процесу політизації етносів та етнізації особи, необхідності міжнаціонального консенсусу.

Національне виховання розглядається з позицій створення в державі єдиного демократичного простору. Особлива увага — проблемі співвідношення національного виховання та суверенного мислення, консолідації українського суспільства. Суттєвим є питання національного виховання з урахуванням досвіду української східної та західної діаспори.

В. БАБКІН,
доктор юридичних наук, професор.
В. ПІДДУБНИЙ,
кандидат філософських наук, завідувач сектора Інституту соціології АН України.

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. Михайла Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 391035.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311169

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».